

ŠE DE SÁ TÁ

č.1

Kocianova houslová soutěž

8~12/5/2018

XIII. ročník festivalu
Kocianovo Ústí

První den
houslové soutěže
8/5

9.00 | slavnostní zahájení KHS
9.30 | losování 1. kolo 2. kategorie
10.00 | 1. kolo 2. kategorie
13.00 | losování 1. kolo 3. kategorie
13.30 | 1. kolo 3. kategorie
16.30 | losování 1. kolo 4. kategorie
17.00 | 1. kolo 4. kategorie
19.30 | **královna zpěvu Ema Destinová**
Andrea Tögel Kalivodová – mezzosoprán
Barbora Šporclová Kodetová – přednes
Ladislava Vondráčková – klavír
Roškotovo divadlo

„SOUTĚŽ MÁ NAROZENINY,
MY MÁME PŘÁNÍ JEDINÝ,
ŠTĚSTÍ, ZDRAVÍ, ŠTĚSTÍ, ZDRAVÍ,
HLAVNĚ TO ZDRAVÍ...”

Refrén známé dětské písně Zdeňka Svěráka
a Jaroslava Uhlíře si parafrázuji pro svoje potřeby
při psaní úvodníku.

Vážení přátelé, milí účastníci soutěže, ano,
narozeninová party právě začíná, vítejte na
oslavě! Oslavencem je Kocianka. Tak Kocianovu
houslovou soutěž přátelsky pojmenovávám.
Vnímám ji jako vysoce postavenou urozenou
dámu, takovou šlechtičku, která má v české
kultuře a mezi soutěžemi své pevné místo,
těší se úctě, podpoře a vážnosti. Zároveň je
ale i hodnou a laskavou babičkou, která se na
každoroční setkání s talentovanými houslisty
velmi těší a vždy pro ně má nějaké překvapení.
S ročním odstupem může porovnat, jaký posun
u jejich dětí nastal a vždy konstatuje: „Ty děti
zase vyrostly!“ Nejen do výšky, ale především
umělecky.

Bedlivě sleduje, z jakého koutu světa za ní kdo
přijel, raduje se se všemi z úspěchů a věrte mi,
že ji velmi mrzí, když má někdy malý muzikant

slzy na krajíčku, protože prostě v daný okamžik
neměl tolik štěstí a soutěžní výsledek nedopadl
podle očekávání.

Jubilejní 60. narozeniny si zaslouží parádní
oslavu a já mám čest ji pro vás přichystat. Co
k oslavě narozenin patří? Radost ze shledání,
květiny, dárky, narozeninový dort, hudba
a veselá nálada. Pevně věřím, že i vy máte
radost, že se setkáváme. Dělán všechno pro to,
aby nezvadly ani květiny, ani moje nadšení při
přípravě oslavy, doufám, že se dárky zalíbí, dort
se nerozteče, vím, že v jednom tónu bude ladit
celý organizační sbor až do konce kompozice,

hudby bude znít všude kolem dost. Vaše
veselá nálada pak bude tečkou za tím vším.
Přesněji – bude pomyslnou třešničkou na
tom narozeninovém dortu.

Přeji vám všem hodně štěstí při soutěži!

LENKA LIPENSKÁ
ředitelka KHS

VELKOLEPÝ NÁVRAT NEJMĚLŠÍHO LAUREÁTA

Festival Kocianovo Ústí odstartoval letos
netradičně již ve čtvrtek 26. dubna. A třináctý
ročník rozhodně nezačal nešťastně, ba naopak!
V kostele Nanebevzetí Panny Marie se totiž
představil historicky nejmladší držitel lau-
reátského titulu KHS Stefan Milenkovič a jeho
recitál nabídl ústeckému publiku nefalšované
hudební hody. Po boku hlavního protagonisty,
který se do Ústí vrátil po třiceti letech, si v závě-
ru koncertu zahrál také umělecký ředitel festi-
valu Pavel Šporcl. Exkluzivní rozhovory s oběma
špičkovými houslisty přinášíme v prvním čísle
zpravodaje! ...

>>> 4,5

www.kocianovo-usti.com

V letošní porotě vítězové a laureáti Kocianky

Letošní ročník KHS je už šedesátý! Avšak šedesátiletá Kocianka není stárnoucí jubilantka, ale soutěž stále mladá a plná života. Gratuluji všem, kteří se na její dobré kondici podíleli a podílejí. Už před dvěma lety, kdy došlo k velkým změnám ve vedení Kocianovy houslové soutěže, jsem přemýšlel o složení letošní poroty. Vzhledem k tomu, že slavíme také 100. výročí založení Československé republiky, rozhodl jsem se, že tato dvě jubilea propojím i do složení poroty. Členy poroty budou letos pouze čeští vítězové a laureáti KHS. Nebylo jednoduché tuto porotu utvořit, neboť všichni její členové jsou skvělými sólisty, komorními hráči či výbornými pedagogy, a tudíž jejich kalendáře jsou nabitý koncerty a jinými hudebními aktivitami. Ale podařilo se. Porota to tedy bude nejen kompetentní, ale také empatická, neboť každý porotce si také rád vybaví své pocity, když byl v roli soutěžícího.

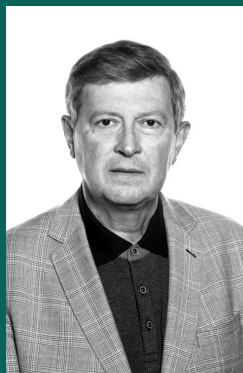
Ještě bych se rád podělil o nedávnou zkušenost. Začátkem března jsem byl v Bělehradě členem poroty národní srbské houslové soutěže. Země, která má necelých 9 miliónů obyvatel, vyslala do této soutěže v šesti kategoriích (od 5 do 19 let) 237 mladých houslistů a porotce pozvala pouze ze zahraničí – tedy pravý opak naší letošní soutěže. Během soutěže jsem hovořil s mnoha lidmi „z oboru“. Všichni velmi pozitivně hovořili o naší Kociance a považují ji za evropskou top soutěž mladých houslistů. Velmi mne to potěšilo.

Přeji tedy všem organizátorům soutěže, aby všechno dobře zvládli, porotcům, aby hodnotili spravedlivě, soutěžícím, aby zahráli, jak nejlépe umí. A naší jubilanke Kociance, aby své jubileum oslavila krásou hry na housle. A samozřejmě všechno nejlepší do dalších let.

MgA. PAVEL HŮLA
předseda poroty KHS

VÁŽENÍ MLADÍ PŘÁTELÉ, VÁŽENÍ HOSTÉ,

začíná neuvěřitelný šedesátý ročník Kocianovy houslové soutěže, který přinese nové příběhy mladých houslistů a uzavře další desetiletí její bohaté historie. Soutěž se koná bez přerušení tolik let jen díky obětavé práci řady organizátorů, ale také díky silné podpoře města, které se hlásí k odkazu svého rodáka a KHS společně s hudebním festivalem Kocianovo Ústí jsou jeho stěžejními kulturními událostmi. Samozřejmě velký dík patří mnoha sponzorům, bez jejichž finanční podpory, shromažďované Nadačním fondem Mistra Jaroslava Kociana, by se tak velká akce nemohla uskutečnit.

Winners and laureates of the Kocianka in this year's jury

This year of KVC is already the 60th! However, the sixty-year-old Kocianka is not an elderly birthday girl, but a competition that is still young and full of life. I congratulate to all of those who participated and participate on its good condition. Two years ago, when there were big changes in the management of the Kocian's Violin Competition, I was already thinking about the constitution of this year's jury. Regarding to the fact that we are also celebrating the 100th anniversary of

Přeji všem účastníkům soutěže a návštěvníkům našeho města příjemný pobyt. Kocianově houslové soutěži přeji do dalšího desetiletí úspěšný start.

PAVEL SEDLÁČEK
předseda Nadačního fondu
Mistra Jaroslava Kociana

DEAR YOUNG FRIENDS, DEAR GUESTS, the unbelievable 60th year of the Kocian's Violin Competition that will bring new stories of young violinists and will close another

Pavel Hůla

| AMU Praha
| dlouholetý primárius
| Kocianova kvarteta,
| předseda poroty
| vítěz KHS 1963 a 1964

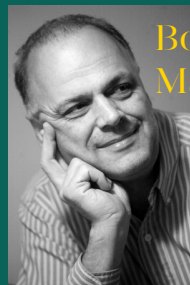
the founding of the Czechoslovak Republic, I decided to connect these two jubilees together in the constitution of the jury. The members of the jury this year will be only the winners or laureates of the KVC. It was not easy to create this jury because all its members are great soloists, chamber players or excellent teachers; therefore, their calendars are filled with concerts and other musical activities. But I managed. The jury will not only be competent, but also empathetic because every juror will be glad to recall his feelings of being in the role of the competitor.

I would also like to share a recent experience. In the beginning of March, I was a member of a jury of a national Serbian violin competition in Belgrade. The country that has just under 9 million residents sent 237 young violinists in six categories (from 5 to 19 years) into this competition and they invited only foreign jurors, meaning the exact opposite of our competition. During the competition, I talked with many people "in the branch". Everyone talked in a positive way about our Kocianka and they consider it the top European competition for young violinists. I was very pleased.

I wish all organizers of the competition to manage everything well, the jurors to evaluate fairly, the competitors to play the best they can. And our celebrating Kocianka to celebrate her jubilee with beauty of playing the violin And of course, all the best to the upcoming years.

decade of its rich history starts. The competition can take place without any break for so many years thanks to the devoted work of the many organizers, but also thanks to the strong support of the town that avows to the legacy of its native and KVC together with the music festival Kocianovo Ústí are its principal cultural events. Of course, a huge thank you goes to many sponsors and supporters, without who's financial support gathered by the Foundation of the Maestro Jaroslav Kocian, this huge event could not take place. I wish all participants of the competition and the guests of our town a pleasant stay. I wish the Kocian's Violin Competition a successful start into a new decade.

Odborná porota

Bohuslav Matoušek

| AMU Praha,
| laureát KHS 1966

Jan Fišer

| koncertní mistr PKF Prague Philharmonia
| člen Dvořákova tria
| laureát KHS 1996

Leoš Čepický

| AMU Praha
| laureát KHS 1981

Pavel Eret

| laureát KHS 1982 a 1983

Petr Maceček

| Ostravská univerzita
| Mezinárodní konzervatoř Praha
| laureát KHS 1980

Petr Matějčák

| laureát KHS 2004

A housle jsou tu – plné života, nakumulovány krásou, něhou, emocemi

VÁŽENÍ A MILÍ HOSTÉ 60. ROČNÍKU KHS,

vitám vás v Ústí nad Orlicí! Šedesát let trvání naší soutěže svědčí o síle umělecké myšlenky, tak o úpornosti pořadatelů, kteří si štafetu soutěže předávají. Pro houslisty bez rozdílu věku, kteří se tu rok co rok schází ať již jako soutěžící, porotci, pedagogové, hosté, rodičové atd., tvoří soutěž jeden z uměleckých monumentů, o kterém se ví, že tu byl, je a bude.

Bude? Přestože se sázka na housle a umění zdá být jako velmi nejistá investice, realita ukazuje, že opak je pravdou. Doba, lidé, kulisy se mění, ale hudba a housle zůstávají. Naopak se jeví jako velmi konzervativní (v dobrém slova smyslu) jistota. Vynálezci pokrokových technologií, předmětů i uživatelé téhož mohou houslím jen tiše závidět jejich dokonalost a neměnnost, s jakou tento nástroj elegantně prochází dějinami a již několika staletími. Kdejaká elektronická krabička a vymoženost je po dvaceti, třiceti letech beznadějně zastaralá. A nemusí jít jen o elektroniku, to je laciné srovnání. Zastaral a zmizel nábytek, dobové kostýmy, kávovary, čajové konvice atd., které byly svědkem houslových dýchánek, koncertů... Jsou pryč nebo v muzeích. A housle jsou tu – plné života, nakumulovány krásou, něhou, emocemi, čekající na svého Kouzelníka, který jim vdechne duši a hudbu z nich pošle do světa.

Hodně se dnes hovoří a píše v novinách o přicházející nové vlně robotizace, která bude další skutečnou průmyslovou revolucí, která připraví o práci velké skupiny lidí. Je jisté, že houslisty o jejich práci nikdo nepřipraví. Jako protiklad k přetechizovanému světu poroste potřeba hudby. Právě proto, že hudba nabízí autentické intimní citové prožitky, které nemůže poskytnout sebechytřejší elektronická krabička. Robotizace se hudebního světa může dotknout nejvýš v nějakém humorném či sci-fi románu.

Proto se hodiny nekonečné práce a přípravy interpreta opět jeví v kontextu doby jako velmi smysluplná činnost a to jak pro houslistu samotného, tak pro jeho okolí. Svět bez hudebníků by byl prázdným světem.

Každý se dříve nebo později ptá na smysl a význam života, činnosti, jevů a kdečeho. Hudebníci jsou ti šťastní, kteří přes všechny pochybnosti mohou říci: Jsme článkem řetězu vývoje něčeho,

co tu bylo odnepaměti a co tady bude pořád, dokud bude člověk člověkem. Bude si chtít zazpívat, zahrát, snít, zachytit aspoň třípyt krásy na okamžik...

Hudba je práce i potěšení, nedevasuje přírodu, nevytváří sklady nepoužitelného zboží nebo přímou nepotřebného haraburdí a odpadu. O jaké jiné činnosti než o hudbě se dá říci, že kultivuje jak aktivního tvůrce, tak pasivního uživatele?

Hudebníci vytváří krásu, emoce, city... Hudbu. Budme na sebe pyšní a budme si vědomi ceny, kterou v sobě nosíme. Každá společnost potřebuje své hudebníky, když diskuse o jejich společenském a ocenění bude asi právě tak nekonečná jako jejich práce na hudebním Parasu. Budme si vědomi toho, že vykonáváme nanejvýš specializovanou a odbornou činnost, ve které není, kdo by nás nahradil. Ani roboti, ani lidé bez talentu a píce...

Jsou věci mezi nebem a zemí, o kterých lidská moudrost ani nesní – my hudebníci pomáháme ostatním lidem zvedat oči a ducha ke hvězdám a za horizont věcí a života. Vím zcela bezpečně, že až bude očekávaná průmyslová revoluce dávno za námi a další generace zrezivělých robotů naplní recyklační linky, budou tu stále housle, hudba a my, lidé!

MIREK NĚMEC

P.S.: A teď si užijeme naplno 60. ročník KHS!!!

Historicky nejmladší lauretát Kocianky se triumfálně vrátil a svým následovníkům vzkazuje:

„Musíte cvičit jako vědec, ale být schopný hrát jako básník“

STEFAN MILENKOVIČ. ZNALCŮM KOCIANOVY HOUSLOVÉ SOUTĚŽE NENÍ TŘEBA ŘÍKAT VÍCE. V ROCE 1984 V POUHÝCH SEDMI LETECH PŘEPSAL DĚJINY NEJSILNĚJŠÍ HOUSLOVÉ SOUTĚŽE PRO DĚTI A MLÁDEŽ A LETOS SE VRÁTIL DO ÚSTÍ ZNOVU. ZAHAJOVACÍ KONCERT KOCIANOVA ÚSTÍ V JEHO PODÁNÍ SE STAL UDÁLOSTÍ, NA KTEROU SE BUDE V ÚSTÍ JEŠTĚ DLOUHO VZPOMÍNAT.

ELIZABETH PAVLOVEC

DO ÚSTÍ NAD ORLICÍ SE VRÁCITE PO MNOHA LETECH, JAKÝ JE TO POCIT?

Je to úžasné. Je to krásné, je to zvláštní, protože spousta věcí je úplně stejná, jaké si je pamatuji. Je tu také hodně věcí, které si nepamatuji. Některé vypadají menší, než bývaly, protože jsem byl tak malý, že všechny budovy vypadaly obrovské. Dnes vidím to město a mám pocit, že ho vidím poprvé, protože když je vám sedm nebo i patnáct nebo šestnáct, změní se vám za tu dobu celý život. Vidíte tolik lidí, tolik různých měst a velkoměst a pak se vrátíte do města jako je tohle a opravdu ho vidíte jako poprvé. A řekl bych, že to taky mnohem více oceníte.

VZPOMNĚL BYSTE SI NA NĚCO KONKRÉTNÍHO?

Pamatuji si nějaké detaily, protože když jste na soutěži, vaše smysly jsou intenzivnější, jste na všechno mnohem citlivější. I jakožto dítě cítíte tlak. Proto vás některé věci osloví navždy. Například vůně brožury. Myslím, že se tiskla přímo na místě a bylo v ní jakési lepidlo, které zajistilo vůni, jež mi navždy bude připomínat tuto soutěž. Pak tu byla restaurace, která se jmenovala „Domino“. Pořád si to pamatuji, protože jsem si říkal, že je to velice neobvyklé jméno. Když mi bylo sedm, přišlo mi to cool, protože jsem také rád hrál domino. Pak taky náměstí, protože mi můj táta řekl: „Pokud projdeš prvním kolem, dostaneš novou hračku.“ Takže to byla moje opravdová motivace. (směje se) Hračky. Vždy jsme tam chodili kupovat nové hračky. Je prostě neuvěřitelné tu být.

KDYŽ JSTE SE ÚČASTNIL KOCIANKY, NEJPRVE JSTE ODJEL S PRÁZDNOU, AVŠAK PODRUHÉ JSTE VYLOŽENÉ ZAZAŘIL. ČIM TO?

Když jsem přijel poprvé, bylo mi šest, byl jsem velice mladý. Pamatuji si pouze jednu věc z toho roku. Když jsem hrál v prvním kole, objevil se tam stín kvůli světlu a já jsem mohl vidět, jak mi moje levá ruka tančí. Neustále jsem se na to koukal a přišlo mi to velice fascinující a zároveň rozptylující. To jediné si pamatuji.

Potom, ten další rok se stalo to, že jsme si domů přivezli plakát ze soutěže a já ho měl ve svém malém pokojíčku. Každý den jsem chodil spát a říkal tomu plakátu, který měl na sobě natisknutého Kociana: „Příští rok vyhraju. Příští rok tě vyhraju!“ A to se taky stalo. (směje se)

Z druhého roku si pamatuji to místo, kde jste byli ubytováni. České rádio, to první po ránu – táta nás takhle budil. Zapnul rádio a když jsme se vzbudili, vždycky už někdo cvičil, nezáleželo na tom, kolik je hodin. Sedm ráno? Někdo cvičí.

Když jste na soutěži, žijete tunelové vidění. Alespoň pro mě to tak bylo. Vytěšňuje to všechno kromě toho, co potřebujete dělat. Proto si pamatuji dvě kategorie. Zaprvé – město, náměstí, restaurace. A zadruhé, pódium, jenom to. Nějakým způsobem si na to vzpomínám jako na pocit soustředěnosti a zodpovědnosti a pár velice milých lidí, kteří jsou dodnes aktivní nebo byli dříve. Je úžasné vidět ty samé tváře po tolika letech.

SVOU KARIÉRU JSTE ZAČAL VELMI MLADÝ. ČITIL JSTE PODPORU OD RODINY?

Ano, právě díky mé rodině jsem začal a pak dokonce pokračoval, protože můj tatínek byl mým učitelem. Byl tu se mnou. Účastnil jsem se i jiných mezinárodních houslových soutěží a on byl vždy se mnou. Mimoto moje maminka byla klavíristka. Bylo to jako rodinná produkce. Rozhodně ano, podporovali mě. Je to potřeba, protože to vyžaduje hodně odhodlání, hodně času stráveného žonglováním mezi nacvičováním a školou. Pokud nemáte podporu a vybudovaný systém kolem vás, je to velice náročné.

YOU RETURNED TO ÚSTÍ AFTER MANY YEARS, HOW DOES IT FEEL?

It's amazing. It's beautiful; it's strange because a lot of things are exactly the same as I remember them. There are a lot of things that I don't remember as well. Some things look a little smaller than they used to seem because I was so tiny that all the buildings looked huge. Now, I see the city and I feel like I see it for the first time because when you're seven or even fifteen or sixteen, your whole life changes between then and now. You see so many people, you see so many different cities and towns and then you come back to a town like this and you really are seeing it like for the first time. And appreciate it much more, I would say.

I remember some details because when you're in a competition, your senses are heightened; you are much more sensitive to everything. Even as a kid, there is pressure. That is why some things remain impressed forever, for example, the smell of the brochure. I think it was printed right there and there was some kind of glue or something that made the smell that will forever remind me of the competition. And then, there was a restaurant named "Domino". I still remember this because I thought it was a very unusual name; when I was seven years old, I thought it was very cool because I also liked to play domino. Then, the square because my father said: "If you pass the first round, you may get a new toy." So, that was my real motivation. (laughs) Toys. We would always go and buy new toys there. It is just unbelievable to be here.

WHEN YOU PARTICIPATED IN KOCIAN'S VIOLIN COMPETITION, YOU FIRSTLY CAME HOME WITH NOTHING, BUT THEN YOU BROUGHT HOME A HUGE SUCCESS; WHAT MEMORIES DO YOU HAVE OF THE COMPETITION?

The first time I came, I was six; that is very young. I remember only one thing from that very first time. As I was playing in the first round, there was a shadow because of the light and I could see my left hand dancing. I kept looking at it and it was very fascinating and kind of distracting to me. That's all I remember.

Then, the next year, what basically happened is that we took a poster from the competition and I had it in my tiny room. I would go to bed every night and say to the poster which had Kocian printed on itself: "Next year, I'm going to win. Next year, I'm going to win you!" And that's what happened. (laughs) From that second year, I remember the place where we stayed. The Czech radio as the first thing in the morning – that's how my father would wake us up. He turned on the radio and when we woke up, there was always someone practicing already, no matter what time it is. 7 am? Somebody's practicing.

When you're in a competition, there is a tunnel vision. At least, there was for me. It is blocking out everything except what you are supposed to do. Therefore, I remember two categories. First, there is the town, the square, the restaurant. And second, the stage, just that. Not thinking too much about where I was and who was listening; it was all about playing. In a way, I remember it as a feeling of concentration and responsibility and some very nice people that are still active or were active until recently. It's also amazing to see the same people after so many years.

YOU STARTED YOUR CAREER VERY YOUNG. DID YOU HAVE THE SUPPORT OF YOUR FAMILY?

Yes, it is thanks to my family that I started and then even continued because my father was my teacher. He was here with me. Later, I attended other international violin competitions and he was always there. Also, my mother was a pianist. It was like a family production. Definitely yes, they were supportive. You have to have that because it takes a lot of dedication, a lot of time juggling between practicing and school. If you don't have support and a system around you, it is very hard.

CLOSELY CONNECTED TO YOUR YOUTH IS THE FACT THAT YOU REMAIN THE YOUNGEST GRADUATE OF THE MUSIC ACADEMY IN BELGRADE. YOU FINISHED YOUR MASTERS' STUDIES AT THE AGE OF 19. DID YOU ENCOUNTER SOME RIVALRY FROM YOUR PEERS?

There's always an opponent somewhere. It's kind of like a race, but it's strange because everybody does their own race perpetually. I didn't find anything difficult in the school itself, but there were always some good violinists, so you feel motivated to do better and to push yourself. There's always some rivalry; no matter what you do and how old you are. We're not talking only about classical music. It moves fast and even faster today. It's something that I grew up with – the idea that I had to push myself to the best of my abilities. I think that's a good way to do it if you can. Being too competitive with other people isn't necessarily healthy. But being competitive with yourself and pushing yourself to the limit is usually necessary to get results, a progress....>>>

Ředitel festivalu Kocianovo Ústí Pavel Šporcl stihne před zahájením 60. Kocianky ještě turné po Japonsku a krátké po svých 45. narozeninách říká:

„Oslavuji, ale prací!“

HESLEM ZE SLAVNÉHO FILMU VESNIČKO MÁ STŘEDISKOVÁ SE V POSLEDNÍCH DNECH A TÝDNECH ŘÍDÍ UMĚLECKÝ ŘEDITEL FESTIVALU KOCIANOVO ÚSTÍ A PATRON JUBILEJNÍ 60. SOUTĚŽE **PAVEL ŠPORCL**.

K PĚTAČTYŘICÁTÝM NAROZENINÁM SI 25. DUBNA NADĚLIL GALAKONCERT V PRAŽSKÉM OBECNÍM DOMĚ, KDE SPOLU S DALŠÍMI ŠPIČKOVÝMI HOUSLISTY VZDAL POCITU JAROSLAVU KOCIANOVÍ. O DEN POZDĚJI BYL U VELKÉHO ÚSTECKÉHO NÁVRATU STEFANA MILENKOVIČE, PO BOKU HISTORICKY NEJMLADŠÍHO LAUREÁTA SI V ZÁVĚRU JEHO RECITÁLU TAKÉ ZAHŘÁL.

JAN POKORNÝ

SOUTĚŽ SLAVÍ 60 LET, VY 45. UŽ BYL ČAS NA OSLAVY, NEBO TEPRVE PŘIJDOU?

Oslavuji, ale prací! Jedním z nejkrásnějších koncertů mé dosavadní kariéry, ve Smetanově síni Obecního domu se uskutečnilo houslové gala k 60. výročí Kocianovy houslové soutěže, které jsem dal dohromady s orchestrem FOK.

I se mnou představilo devět dosavadních laureátů, na jednom pódiu se sešel Pavel Hůla s Josefem Špačkem, Pavlem Eretem, Petrem Matějčkem a dalšími skvělými kolegy včetně Stefana Milenkoviče. Společně jsme vytvořili unikátní koncert, který u nás nemá za posledních sto let obdoby. Koncert se mimořádně vydařil, nejen že jsme každý hráli sólový kus, ale společně také Vivaldiho a skladbu Lukáše Sommera speciálně napsanou pro tento večer. Vzdali jsme hold soutěži i Jaroslavu Kocianovi.

TO JE JISTĚ PRO ÚSTECKÉ PŘÍZNIVCE KOCIANKY VELKÁ POCITA.

Koncert také natáčela Česká televize, bude z toho záznam. Dal jsem si za úkol soutěž, festival i jméno Kociana a dalších českých houslistů zviditelnit a představit veřejnosti, dostat je více do médií a širšího povědomí.

VAŠE SNAHA JE PATRNÁ, NA KAŽDÉM KROKU NARÁŽÍM NA UPOUTÁVKY V ROZHLESE, TELEVIZI, V NOVINÁCH, NA SOCIÁLNÍCH SÍTÍCH. JE TO CESTA DO BUDOUCNA?

Je to polovina úspěchu. Odkaz velkých houslistů, kteří v historii něco dokázali, o ten je potřeba se starat. Bez mediální podpory to zkrátka a dobře nejde. Když jsem přebíral festival a stal se patronem soutěže, jedním z mých velkých cílů bylo právě toto. Pražský koncert a mediální vlna s ním spjatá k tomu přispěla.

KDYŽ UŽ JSME U MEDIÁLNÍ VLNY, JEJÍ SOUČÁSTÍ JE JISTĚ I VÁŠ DOKUMENTÁRNÍ CYKLUS O SLAVNÝCH ČESKÝCH HOUSLISTECH, KTERÝ AKTUÁLNĚ BĚŽÍ NA ČT ART. JE ÚPLNÁ NÁHODA, ŽE BY ŠESTÉHO KVĚTNA, TEDY TĚSNĚ PŘED ZAČÁTKEM SOUTĚŽE, MĚL BĚŽET DÍL PRÁVĚ O KOCIANOVÍ?

S ohledem na úmrtí režiséra Miloše Formana se celý cyklus posunul, tak uvidíme, jestli to tak dopadne. Samozřejmě Jaroslav Kocian

byl od začátku v první šestici houslistů, o kterých jsem chtěl dokumenty natáčet. Sám jsem napsal scénář, Ševčík, Kocian, Kubelík, Ondříček, Laub a Slavík byli celkem logickou volbou. Budu rád, pokud mi Česká televize dá šanci natočit další díly. Česká houslová škola, to totiž nejsou jen zmínění velikáni, ale i mnoho dalších skvělých houslistů včetně nedávno zesnulého Josefa Suka a dlouholetého předsedy poroty Kocianovy houslové soutěže Václava Snítla. Chtěl bych ale natočit díl o houslistkách, houslařích. Nevím, jestli se mé vize podaří naplnit, ale současný cyklus je velmi úspěšný nejen mezi houslisty a odborníky, ale také mezi laiky. Nesmírně mne to těší.

VIDĚL JSEM I DALŠÍ POŘAD URČENÝ NAOPAK PRO MALÉ DIVÁKY. SKORO SI ŘÍKÁM, MÁTE PŘI VŠECH ZMÍNĚNÝCH AKTIVITÁCH A MNOHÝCH DALŠÍCH JEŠTĚ ČAS NA „OBYČEJNÉ“ CVIČENÍ?

Samozřejmě cvičit musím, protože chci hrát pořád dobře. Hlavní mojí činností je být houslistou, být vedlejších aktivit je hodně a chci se také věnovat rodině. V dnešní době bohužel stále více času zabírá byrokracie a papírování spjaté s agenturou. Dělá, co je v mých silách....>>>

The director of the festival Kocianovo Ústí Pavel Šporcl will have a tour in Japan before the opening of the 60th "Kocianka" and shortly after his 45th birthday, he says:

"I celebrate but with work!"

IN THE LAST DAYS AND WEEKS, THE ARTISTIC DIRECTOR OF THE FESTIVAL KOCIANOVO ÚSTÍ AND THE PATRON OF THE JUBILEE 60TH COMPETITION **PAVEL ŠPORCL**. FOLLOWS THE MOTTO FROM A FAMOUS MOVIE "VESNIČKO MÁ STŘEDISKOVÁ." FOR HIS 45TH BIRTHDAY ON THE 25TH OF APRIL, HE GOT HIMSELF A GALA CONCERT IN THE PRAGUE OBECNÍ DŮM WHERE HE PAID TRIBUTE TO JAROSLAV KOCIAN TOGETHER WITH OTHER TOP VIOLINISTS. ONE DAY LATER, HE WAS PRESENT AT THE COMEBACK OF STEFAN MILENKOVIČ IN ÚSTÍ. HE ALSO PLAYED BY THE SIDE OF THE HISTORICALLY YOUNGEST LAUREATE.

THE COMPETITION CELEBRATES 60 YEARS AND YOU 45. WAS THERE TIME FOR CELEBRATING OR IT WILL ONLY COME?

I celebrate but with work! With one of the most beautiful concerts of my career so far; in the Smetana Hall of the Obecní dům, there was a violin gala for the 60th anniversary of the Kocian's Violin Competition that I put together with the orchestra FOK.

Nine of the laureates including me performed; Pavel Hůla with Josef Špaček, Pavel Eret, Petr Matějka and other great colleagues including Stefan Milenkovič played on one stage. Together, we created a unique concert that has no parallel here in the last one hundred years. The concert was exceptionally successful; not only did we all play a solo piece, but we also played Vivaldi together and a piece written by Lukáš Sommer specially for this evening. We paid tribute to the competition and Jaroslav Kocian.

THAT MUST SURELY BE AN HONOR FOR THE FANS OF "KOCIANKA" FROM ÚSTÍ.

The concert was also recorded by the Česká televize; there will be a recording. I promised myself to publicize the competition, the festival and the name of Kocian and other

Czech violinists and to present them to the public; get them into the media and the wider awareness more.

YOUR EFFORT IS VISIBLE; I STUMBLE UPON TEASERS IN THE RADIO, THE TV, THE NEWSPAPER, THE SOCIAL MEDIA. IS IT A WAY TO THE FUTURE?

It's a half of a success. It is needed to take care of the legacy of the violinists who achieved something in history. Without the support from the media, it is not possible. When I took over the festival and became the patron of the competition, one of my big goals was explicitly this. The Prague concert and the media wave focusing on it helped.

TALKING ABOUT THE MEDIA WAVE, YOUR DOCUMENTARY CYCLE ABOUT THE FAMOUS CZECH VIOLINISTS, WHICH IS CURRENTLY AIRING ON ČT ART, IS SURELY A PART OF IT. IS IT A COMPLETE COINCIDENCE THAT ON THE 6TH OF MAY, SHORTLY BEFORE THE OPENING OF THE COMPETITION, THE EPISODE ABOUT KOCIAN IS AIRING?

Considering the death of the director Miloš Forman, the whole cycle was moved, so we'll see if it turns out that way. Of course, Jaroslav Kocian was in the first six violinists about whom I wanted to film the documentary from the beginning. I wrote the script myself; Ševčík, Kocian, Kubelík, Ondříček, Laub and Slavík were a logical choice. I would be happy if the Česká televize gives me a chance to film more episodes. Since the Czech violin school are not only the named giants, but also a lot of other great violinists including a recently deceased Josef Suk and a long-time chairman of the jury of the Kocian's Violin Competition Václav Snítal. However, I would like to film an episode about violinists, violin makers. I don't know if it will be possible to fulfill my visions, but the current cycle is very successful not only among violinists and professionals, but also among amateurs. I am incredibly happy. >>>>

>> <http://www.kocianovo-usti.com/>

Loňská laureátka zpátky na „místě činu“

Jedním z tradičních vrcholů ústeckého hudebního svátku je návrat laureáta předešlého ročníku. Jeho vystoupení po boku Komorní filharmonie Pardubice je důkazem o pokračujícím uměleckém růstu dalšího Kocianova nástupce. V tomto případě nástupkyně. Odborná porota v čele s Pavlem Hůlou totiž loni přikla la laureátský titul sympatické Italce Lucille Rose Mariotti, nejvyšší ocenění tak vůbec poprvé v historii Kocianky putovalo na Apeninský poloostrov. „Vítězka čtvrté kategorie a zároveň laureátka zahrála Čajkovského koncert takovým způsobem, že jsem si ani nepsal poznámky a jen poslouchal. Mohla by klidně dnes večer hrát s profesionálním orchestrem“, vyjádřil se před rokem na adresu italské houslistky před sedla odborné poroty. A v pondělí 7. května 2018 na jeho slova došlo!

Nyní sedmnáctiletá virtuoska sbírá v posledních letech na mezinárodních soutěžích jedno ocenění za druhým, v Česku kromě

Kocianovy houslové soutěže získala laureátský titul také na Mezinárodní houslové soutěži Mistra Josefa Muziky v Nové Pace a první cenu v rámci Mickovy houslové soutěže v Praze. Pro svůj „comeback“ v Ústí nad Orlicí si zvolila náročný Koncert pro housle e moll op.64 Felixe Mendelssohna-Bartholdyho a po boku pardubických filharmoniků a dirigenta Davida Švece dokázala, že titul Laureát Kocianovy houslové soutěže 2017 putoval do správných rukou. Komorní filharmonie pak naservírovala ústeckým posluchačům předeheru k opeře Don Giovanni a v závěrečné části koncertu Dvořákovy Valčíky pro smyčcový orchestr a Českou suitu D dur.

Na exkluzivní rozhovor s hlavní protagonistkou včerejšího festivalového koncertu se můžete těšit v letošním zpravodaji!

The last year's laureate at the “crime scene” again

One of the traditional peaks of the musical celebration in Ústí nad Orlicí is a comeback of the laureate from the last year. His performance by the side of the Chamber Philharmonic Orchestra Pardubice is a proof of the ongoing artistic growth of the next Kocian's successor. This year, it is “her.” The professional jury with Pavel Hůla in the lead gave the title to a pleasant Italian Lucilla Rose Mariotti last year. Therefore, this highest award went to the Italian peninsula for the first time in the history of Kocianka. “The winner of the 4th category played the Tchaikovsky's concerto in such way that I did not even make notes and just listened. She could possibly play with a professional orchestra tonight,” said the chairman of the jury about the Italian violinist one year ago. And on Monday on the 7th of May, his words became reality!

Now the seventeen-year-old virtuoso gets one award after another at international competitions; in the Czech Republic, apart from the Kocian's Violin Competition, she also won the laureate title in the International Violin Competition of the Maestro Josef Muzika in Nová Paka and the 1st prize in the Micka's Violin Competition in Prague. For her comeback in Ústí nad Orlicí, she chose a difficult Concerto for violin e moll op. 64 by Felix Mendelssohn-Bartholdy and by the side of the philharmonics from Pardubice and the conductor David Švec, she proved that the title Laureate of the Kocian's Violin Competition 2017 is in the right hands. The Chamber Philharmonic Orchestra served the audience the prelude of the opera Don

HUDEBNĚ—LITERÁRNÍ POŘAD DNES V DIVADLE!

Stejně jako včera bude i dnešní festivalový koncert od 19.30 hostit Roškotovo divadlo. Letošní program Kocianova Ústí reflektuje nejen 60. výročí soutěže, ale v souvislosti s jubileem 100 let od vzniku samostatného Československa si připomíná také některé významné osobnosti spjaté s jeho historií. Mezi ně rozhodně patří slavná operní zpěvačka Ema Destiniová.

Právě její jméno nese v názvu komponovaný pořad, jehož protagonistkami jsou mezzosopránistka Andrea Tögel Kalivodová, klavíristka Ladislava Vondráčková a Barbora Kodetová, na jejíž mluvené slovo se ústecké publikum také může těšit. Hudebně-literární pořad vznikl na základě vzpomínek Marie Martínkové, spolkečnice Emmy Destiniové. V programu zazní mimo jiné skladby Antonína Dvořáka, Bedřicha Smetany, George Bizeta či Petra Iljiče Čajkovského. (red)

A MUSICAL—LITERARY SHOW TODAY IN THE THEATRE!

Same as yesterday, today's festival concert will be hosted by the Roškotovo theatre from 19.30 o'clock. This year's program of Kocianovo Ústí reflects not only the 60th anniversary of the competition, but also in the context of the jubilee of the 100 years from the creation of the independent Czechoslovak Republic, it also recalls some of the significant figures connected to its history. The opera singer Ema Destiniová is one of them.

Exactly her name bears the title of the composed show whose protagonist is also a mezzo-soprano Andrea Tögel Kalivodová, a pianist Ladislava Vondráčková and Barbora Kodetová, for who's spoken word the audience from Ústí can look forward, too. The musical-literary show was created based on the memories of Marie Martínková, a companion of Ema Destiniová. Apart from others, in the program, there will be pieces by Antonín Dvořák, Bedřich Smetana, George Bizet or Petr Ilyich Tchaikovsky.

Čtyři výstavy a jeden křest!

JUBILEJNÍ KOCIANOVA HOUSLOVÁ SOUTĚŽ, TO NEJSOU JEN ŠPIČKOVÉ VÝKONY MLADÝCH HOUSLISTŮ. DOPROVODNÝ PROGRAM LETOS ZAHRNÚJE CELOU ŘADU ZAJÍMAVÝCH AKCÍ, A TAK SI PŘÍZNIVCI KLASICKÉ HUDBY PŘIJDOU V TOMTO TÝDNU OPAVĚ NA SVĚ. POŘADATELSKÝ TÝM PRO NĚ PŘIPRAVIL HNED ČTYŘI POZORUHODNÉ VÝSTAVY A RÁMCI JEDNÉ Z NICH BYLA VČERA SLAVNOSTNĚ POKŘTĚNA NOVÁ KNIHA.

Na náměstí vítěz Czech Press Photo

Rozměrné panely s fotografiemi zdobí už od konce minulého týdne orlickoústecké Mírové náměstí. A nejde o snímky jen tak nějaké. Jejich autor Petr Wagenknecht za ně totiž loni získal první cenu prestižní soutěže Czech Press Photo v kategorii umělecký dokument. „Padesát snímků jsem vybral, dejme tomu, ze dvou tisíc. Pak jsem skládal finální soubor devíti fotografií tak, aby měly hlavu a patu. Prioritou je příběh, Souboru jsem věřil, jinak bych ho nepřihlásil,“ říká známý ústecký fotograf, který před časem vytvořil také oceňovaný kalendář Tváře města Ústí nad Orlicí.

V předsáli divadla historické fotografie

První z výletů do minulosti nejstarší soutěže pro malé a mladé houslisty si pak mohou udělat návštěvníci Roškotova divadla. Předsáli funkcionalistické památky totiž nyní zdobí fotografie spjaté s dlouhou historií Kocianky. „Výstava v Roškotově divadle představí dochované historické fotografie. K vidění budou zaznamenané momenty z prvních ročníků soutěže, dále pak tematicky řazené fotografie – sourozenci na KHS, členové proty, nejmladší laureáti, osobnosti soutěže a další. Výstava pojme více jak třicet fotografií, k vidění budou v průběhu

května během akcí v Roškotově divadle,“ informuje pracovník Klubcentra a člen pořadatelského týmu Tomáš Fiedler. Do třetice všeho dobrého se bude vystavovat také v prvním patře pořádající školy, kde jsou v čase soutěže k vidění snímky všech laureátů a také výběr fotografií z 59. KHS.

S houbou, s houslemi, s Kocianem

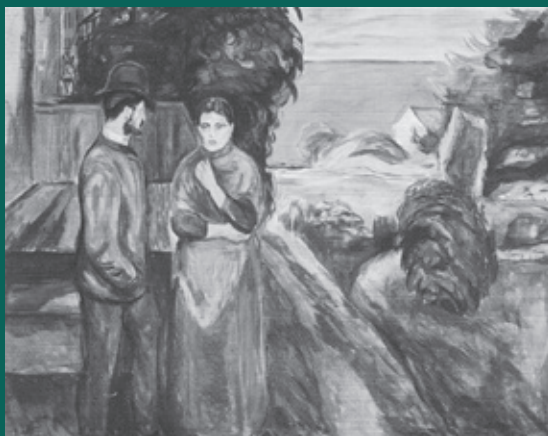
Včera se dočkala vernisáže také čtvrtá z expozic, kterou pod názvem Šest desetiletí Kocianovy houslové soutěže můžete navštívit v sídle městského muzea, tedy v Hernychově vile. Součástí pondělního programu zde byl také křest knihy, kterou společnými silami vytvořili šéfredaktor festivalového a soutěžního zpravodaje Jan Pokorný a předseda odborné poroty Pavel Hůla. Vydavatelem je Nadační fond Mistra Jaroslava Kociana, jehož předseda Pavel Sedláček byl spolu s ústeckým starostou Petrem Hájkem a ředitelem SŠUP Zdeňkem Salingerem kmotry nové publikace. „V knižním rozhovoru, na kterém jsme začali pracovat před čtyřmi lety, se zrcadlí historie soutěže a také Kocianova kvarteta, jehož primáři Pavel Hůla bezmála čtyřicet let byl. Chci touto cestou poděkovat za podporu Nadačnímu fondu, městu a v neposlední řadě také kolegům z uměleckoprůmyslové školy, kteří zajistili grafickou úpravu a tisk publikace,“ doplňuje Jan Pokorný, autor knihy, jejíž součástí je také CD s nahrávkou Kocianova kvarteta. **(red)**

Skladba pro 60. Kocianku!

Jubilejní Kocianova houslová soutěž se dočkala řady cenných darů. Jeden z nich je však opravdu výjimečný a důvěrně se s ním seznámí všichni houslisté přihlášení do třetí kategorie v jejím prvním soutěžním kole. Co se skrývá pod názvem Pozdní hodina? „Jedná se o skladbu pro sólové housle, kterou zkomponoval a Kocianově houslové soutěži věnoval známý dirigent a hudební skladatel Ondřej Kukul. „Z jeho kompozice máme pochopitelně velkou radost“, hovoří o povinné skladbě pro třetí kategorii ředitelka soutěže Lenka Lipenská.

Bez zajímavosti není, že při psaní Pozdní hodiny se Ondřej Kukul inspiroval jedním z obrazů nejslavnějšího norského malíře a grafika Edvarda Muncha. (jp)

Druhý den houslové soutěže

9/5

9.00 | 2. kolo 2. kategorie

14.00 | 2. kolo 3. kategorie

19.30 **Bratři Ebenové - Čas holin**

Marek, Kryštof a David Ebenovi

Jiří Veselý – basová kytara, akordeon

Jiří Zelenka – bicí, perkuse

Pavel Skála – akustické a elektrické kytary

Jaromír Honzák – kontrabas

Roškotovo divadlo

PAVEL ŠPORCL

[OU] Město Ústí nad Orlicí

ČESKÁ NADACE 2000

Bärenreiter

MOLDEx

STŘEDNÍ ŠKOLA
UMĚLECKOPRŮMYSL
ÚSTÍ NAD ORLICÍ

VZPOMÍNKA

Jarmila Nosková, jedna z bývalých organizátorek Kocianovy houslové soutěže, učitelka klavíru a zástupkyně ředitele ZUŠ Jaroslava Kociana, zemřela v dubnu 2018. Do posledních chvil se zajímala o dění kolem houslové soutěže. Čest její památce!

Na snímku z r. 1986 předává Jarmila Nosková 1. cenu ve 3. kategorii Pavlu Šporcovi, který ve stejném roce získal také laureátský titul.

Zpravodaj Kocianova Ústí 2018

šéfredaktor: Jan Pokorný

redakce: Elizabeth Pavlovce,
Anna Mlynářová, Renata Křivková,
Mirek Němec

grafika: Lucie Zamazalová, Alice Šedová,
Matěj Vondrouš

foto: Adam Faltus, Matouš Gorun,

korektury: Eva Suchomelová,
Pavel Vomáčka

tisk: Střední škola uměleckopráhyslová
Ústí nad Orlicí

